

"BARRI DORMITORI" pàg 16

Un grup de veïns de Ripollet fa pinya per donar vida als Pinetons

CICLE DE CONFERÈNCIES pàg 10

Artur Mas, a Cerdanyola: "Crec en la política i en el rol institucional d'expresident"

líniavallès ^{12 anys}

cerdanyola · barberà · ripollet Març 2025 · Núm. 138 · liniavalles.cat

Tot a punt per a les obres del nou gran barri de Cerdanyola

El projecte del Centre Direccional, de més de 5.000 pisos, es començarà a fer realitat a partir de la primavera pàg 10

Foto: Bombers

La més mortal

La sinistralitat a la C-58 fa saltar les alarmes pàg 3

UN PAS PEL CATALÀ pàg 14

Barberà impulsa una innovadora Regidoria de Política Lingüística

BARBERÀ pàg 14

Millores en la línia de bus que arriba fins a Barcelona

RIPOLLET pàg 16

L'Escola el Martinet, a punt de dir adeu als barracons

ESTILS DE VIDA pàg 23

Mites i realitats de cuinar amb el microones

A FONS

Els herois sense nom de la covid

Ara fa 5 anys les xarxes de suport veïnal van ser claus contra la pandèmia pàgs 12 i 13

'CULTURA B'

Literatura juvenil contra els estigmes

Joves de l'Hospitalet escriuen un llibre sobre el barri de la Florida pàg 18

ESPORTS

Cerdanyola acull l'All Star de Super Copa

Els millors jugadors del bàsquet català omplen el Pavelló Guiera pàg 20

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

“Hi veiem morts i no millores”

» Salten les alarmes per la sinistralitat de la C-58 arran de tres accidents mortals en poc més de 24 hores
 » Trànsit, el RACC i Stop Accidents analitzen la situació de la via i es preocupen per l'augment de víctimes

Olga García
 V. OCCIDENTAL

La matinada de diumenge 2 de març serà recordada com una de les més tràgiques a la C-58, juntament amb l'endemà, dilluns dia 3. En poc més de 24 hores, tres accidents en aquesta carretera es van emportar la vida de quatre persones.

El primer sinistre va tenir lloc aquell diumenge amb un xoc entre dos vehicles a Badia del Vallès, que es va saldar amb la mort de dues noies de 24 i 25 anys veïnes de Sabadell i de Rubí. El segon accident es va produir a l'altura de Vacarisses, on un turisme va sortir de la via per causes que s'estan investigant, provocant la mort del conductor, un home de 39 anys veí de Terrassa. El tercer, ja dilluns al matí, va tenir lloc a la confluència de la C-58 amb la C-33, al nus de la Trinitat de Barcelona. Per causes que s'estan investigant, un motorista de 51 anys de Mollet –i agent dels Mossos– va caure i va ser atropellat per un camió. Amb tot, aquestes quatre morts han tornat a posar sobre la taula la perillositat de la C-58, una carretera que, any rere any, se situa entre les que tenen els índexs d'accidentalitat més alts de Catalunya.

Per conèixer els motius d'aquesta elevada sinistralitat cal saber, primer, les especificitats de la citada carretera, que té dos trams diferenciats: un d'autopista, d'uns 22 quilòmetres, que uneix Barcelona amb Terrassa travessant el Vallès Occidental, i un altre que passa a ser una carretera convencional d'una sola calçada, que continua des de Terrassa fins a la C-55, just abans del túnel de Bogunyà, al terme de Castellbell i el Vilar (el Bages), amb uns 15 quilòmetres més. El

Imatge d'arxiu d'un cotxe accidentat entre calçades a la C-58 a l'altura de Ripollet, el conductor del qual va morir. Foto: Caterina Tallón/ACN

primer és, precisament, un dels trams més transitats de l'Estat, tant per la densitat demogràfica de la zona que travessa com per l'activitat econòmica que hi ha, amb més de 150.000 vehicles per dia, especialment camions. És, de fet, el que més preocupa el Servei Català de Trànsit, el RACC i l'associació Stop Accidents.

ALCOHOL, DROGUES I VELOCITAT

Segons detalla el director de Trànsit, Ramon Lamiel, la C-58 “és la carretera amb més accidents mortals en aquests moments, més que l'AP-7”, sobretot per les “moltes variacions de velocitat” que té, les quals es concentren a mesura que la via s'apropa a la capital catalana, a l'altura de Cerdanyola, Ripollet i Barberà.

En aquest sentit, els estudis del RACC han situat durant set anys consecutius –del 2015 fins al 2022– el tram de la C-58 entre Barcelona i Cerdanyola com el que “més accidents mortals per quilòmetre concentrava a Catalunya”, mentre que els mateixos informes dels anys 2023 i del 2024 el deixaven en la segona posició del rànquing català d'acci-

dentalitat greu per quilòmetre. En relació amb els accidents mortals del 2 i del 3 de març, Lamiel n'entra a analitzar les causes i parla de “diversos punts en comú que tenen a veure amb el consum d'alcohol i drogues, la velocitat excessiva i les distraccions”. Amb aquests factors sobre la taula, el director també planteja solucions. “La més evident és fer més controls d'alcohol i drogues, però també cal insistir en el risc que suposa consumir aquestes substàncies”, reflexiona.

Lamiel també advoca per continuar aplicant mesures per reduir la velocitat, “com ara intensificar els vols d'helicòpters”, per exemple. A més, parla d'estratègies de millora a curt, mitjà i llarg termini, així com “d'estudiar si aquests fluxos de trànsit es poden orientar de forma diferent”.

MÉS VÍCTIMES JOVES

Tot plegat hauria de servir per reduir l'accidentalitat de la C-58 i, per tant, el nombre de víctimes mortals, que des de principis d'any ascendeixen a 30 en el total de les carreteres catalanes. “Estem parlant de més de 10

víctimes mortals respecte dels mateixos mesos de l'any passat, una xifra dramàtica”, remarca Lamiel. Analitzant el perfil de les víctimes, el director alerta que s'ha incrementat notablement el nombre de joves que han patit accidents. “Més de la meitat de les víctimes mortals tenen menys de 35 anys, i molts se situen en la vintena. Això ens preocupa molt”, afirma.

Sobre l'augment de morts també s'ha pronunciat Lilo Villasante, delegat d'Stop Accidents a Catalunya, que detalla que “al conjunt de l'Estat la sinistralitat mitjana a les carreteres és de cinc morts al dia i de set víctimes menors d'edat a la setmana”. “Són xifres escandaloses, però el pitjor de tot és que estan totalment normalitzades”, lamenta. Villasante també posa el focus en totes les víctimes indirectes d'aquests accidents, és a dir, les famílies i els amics dels morts a la carretera.

CLAM PER MILLORAR LA C-58

Parlar de víctimes, inevitablement, porta de nou a parlar de la C-58, definida per Villasante com “un dels punts més negres

de l'Estat”. Per això, precisament, és una de les preocupacions centrals de l'entitat. “A cada reunió que tenim amb Trànsit i amb el departament de Territori incidim en aquesta carretera, perquè no pot ser que només hi veiem morts i no millores”, diu Villasante. “A més, també els plantejem solucions que tenen a veure amb l'augment de la presència policial, conscienciar els joves i actuar sobre el traçat de la via, tenint en compte que, tot i que els conductors tenen part de la culpa per no extreure precaucions sabent que es tracta d'un punt negre, també hi ha factors externs que incideixen en l'accidentalitat”, argumenta.

Més enllà del clam de l'entitat, els alcaldes dels municipis de l'entorn de la via també han reclamat, en els darrers anys, solucions per reduir-hi l'accidentalitat. Mentrestant, des del RACC recorden que “l'objectiu és reduir a zero les víctimes mortals el 2050 i retallar-les un 50% el 2030”, un propòsit que fa mirar amb esperança el futur de la C-58 i de tota la xarxa de carreteres de Catalunya.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavalles

La lupa

Comerç arrelat per fer ciutat i metròpoli

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

Foto: Aj. de Barcelona

Les pàgines del *Línia* són pàgines quotidianes. Ens expliquen tot el més destacat del dia a dia. On té lloc la vida. On passen les coses que ens importen. En un temps i un lloc. Temps i llocs que compartim amb la nostra família, la feina, els nostres amics... Els carrers i els comerços on forgem diàriament el benestar físic i emocional.

Al nostre barri i carrer –i com els mitjans de comunicació on ens informem–, el comerç fa la ciutat cada dia. Ha estat així durant segles. Des de la Barcelona gremial, en la qual els oficis i els gremis eren els protagonistes de l'economia, de les festes i de la construcció, fins i tot de catedrals. Escriu Antoine de Saint-Exupéry que els oficis uneixen els homes.

Avui, la xarxa comercial i de consum de proximitat és un poderós agent econòmic que impulsem vostè i jo quan anem al forn, a la farmàcia, a la pastisseria, a la granja –un concepte barceloní– o a la xarcuteria de confiança. Quan visitem les nostres parades de mercat preferides. Establiments amb significat, on saben el nostre nom. On la Barcelona internacional i metropolitana es torna personal i humana. On ens saludem i on ens diuen gràcies.

Els 60.000 comerços de proximitat de la ciutat de Barcelona i els milers de comerços de proximitat de l'Hospitalet, de Badalona, de Granollers, de Sant Adrià de Besòs, de Sabadell i Terrassa, de Cornellà... són l'esquelet i alhora el múscul econòmic i comunitari de l'economia de proximitat.

Són multiplicadors de riquesa, de treball, d'una economia circular i d'externalitats positives, com la seguretat, com la cura emocional de les persones i com el manteniment de les tradicions i festes majors, així com dels productes de qualitat i tradicionals que for-

men els nostres patrimonis gastronòmic, emocional i de la memòria.

Els petits comerços són els llocs on es guarden els gustos; els sabors que tenim enregistrats a la memòria i que fins i tot ja assaborim quan érem nens i nenes i anàvem descobrint el món, de la mà dels nostres pares o avis. Ara tenim el repte que els nostres fills i nets, i nosaltres mateixos, continuem mantenint i projectant, amb les adaptacions digitals i dels canvis d'hàbits, aquesta infraestructura econòmica, comunitària i metropolitana de primera magnitud, imprescindible si volem ciutats saludables, pròsperes i segures.

Ens permet un estil de vida que ens aporta qualitat i arrels al nostre barri. La xarxa de comerç i consum de proximitat és constructora d'identitat, d'espais de diàleg, d'acord, de convivència i d'escolta activa. En temps de polarització i d'extremismes, d'individualisme i desassossec, esdevé un tresor.

Els comerços a prop dels llocs amb significat són espais forjats i que forgen confiança, ben sovint entre diverses generacions a les dues bandes del taulell. On es personalitza l'intercanvi, on rebem recomanacions, on saben el que volem i on ens informem de la proximitat de manera saludable, sense desinformació.

Són la frontissa on la vida privada de la llar i la vida pública del carrer es troben, tal com ONU-Habitat defineix la funció comercial. Amb els seus aparadors fan més bella l'experiència del passeig i engalanen els carrers amb tresors, de vegades desconeguts, rere les vitrines. L'experiència de la covid ens va permetre, col·lectivament, la descoberta d'aquest patrimoni viu de ciutat, metròpoli i país que ben mereix per a Barcelona esdevenir Capital Europea del Comerç de Proximitat.

Un país, una metròpoli i una ciutat ben construïdes són també el resultat d'un relleu generacional ben fet. Avui són diversos els obstacles que afronten els nostres veïns i veïnes comerciants. Amb ells i elles, som defensors del barri. I, sens dubte, la competitivitat del seu format comercial depèn de l'adaptació i del manteniment dels oficis. En temps d'intel·ligència artificial, cal reivindicar la saviesa natural dels que ens orienten, elaboren i transformen excel·lentment productes amb les mans, el cap i el cor.

El relleu generacional en molts negocis familiars també és una necessitat col·lectiva. I ho és també a l'altra banda del taulell. Des de l'educació en una forma de consum conscient, cal aixecar la bandera d'una ciutat propera, pròspera i humana, perquè els nostres fills i filles esdevinguin també consumidors de proximitat.

El comerç és sinònim de ciutat; de vida en comú. I és molt sensible a l'evolució social i econòmica. A l'evolució dels salaris i de la renda de la qual disposem. La salut del comerç és un termòmetre fidel de la salut integral d'un municipi. Així, un model social equilibrat facilita la creació de riquesa, la distribueix i fa accessible l'habitatge. I de retruc facilita un model de consum i de comerç equilibrat i saludable en una ciutat, que és el nostre món en petit.

Política ve de polis, el nom de les ciutats-estat de l'antiga Grècia. Ciutats d'una Mediterrània –mar de comerç– bressol dels valors humanistes, europeus i d'un model de ciutat equilibrada. L'Europa que George Steiner també definia pels seus cafès i com la suma dels llegats d'Atenes i Jerusalem.

Tornar a les arrels quan avancem molt de pressa i sovint sense saber cap a on és garantia d'avançar de debò.

Aquí es piula X

Tuits en paper

@martaroqueta

El Col·legi de Periodistes i el Consell de la Informació de Catalunya critiquen la mala praxi de 'Que no surti d'aquí' (*Catalunya Ràdio*) sobre Ter Stegen. Teniu deu dones denunciant Quim Morales per assetjament, Saül Gordillo escrivint a *El Punt Avui* i us dediqueu a criticar això. És vergonyós.

@martacava

A Espanya es publiquen gairebé 90.000 llibres l'any i es fa inevitable pensar que si Auschwitz no hagués existit probablement serien 27.300. És absolutament terrible aquesta sobreexplotació literària que es fa d'Auschwitz. Quina manera de banalitzar aquest tipus de relats i de desdibuixar el què va passar.

@BernatCastro87

Aquests dies, a Catalunya tenim: dos tirotejos a Terrassa, un cadàver trobat a Mataró, taxi robat a punta de navalla a Barcelona, apunyalament a la Barceloneta, detingut un capo de la màfia italiana a Vilanova i la Geltrú, robatori a punta de pistola en un bingo a Parets i una mà tallada a l'Hospitalet.

@aidasanuy

Cada dia és un bon dia per recordar que la zona del país amb la renda més baixa és la més catalanoparlant: les Terres de l'Ebre. Recordeu-ho sempre als de "la classe treballadora". També els podeu convidar a veure com es cull fruita a l'agost a Ponent. Sortir de l'àrea metropolitana de Barcelona és bo.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Rotary Club

El Rotary Club de Cerdanyola ha organitzat un cicle de conferències amb expresidents de la Generalitat per reflexionar sobre el futur del país. Artur Mas ha estat l'encarregat d'obrir la proposta, que continuarà amb altres expresidents.

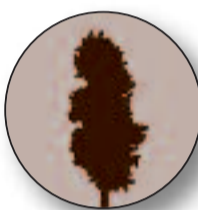
pàgina 10

Aj. de Barberà

L'Ajuntament de Barberà ha creat la Regidoria de Política Lingüística, que treballarà per impulsar l'ús del català a la ciutat. Es tracta d'un pas destacable, ja que no hi ha gaires municipis catalans que en tinguin una.

pàgina 14

Populus Labora

La comunitat Populus Labora de Ripollet ha ajudat a impulsar una associació veïnal als Pinetons que treballarà per millorar el barri. També ha fet una diagnosi de les mancances de la zona i acompanyarà el nou col·lectiu en tot el procés.

pàgina 16

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 Ara mateix: l'AP-7, tallada i amb vuit quilòmetres de cua des de Barberà
- 2 Ja se sap quan es començarà a construir el macrobarri que es farà a l'entorn del Castell
- 3 "Molt tràgic": les carreteres del Vallès es cobren cinc vides en només 72 hores
- 4 Locàs del Lourdes metropolitana
- 5 Ripollet, un dels municipis del país on més creix la criminalitat

Els aparcaments d'intercanvi

per Max Zañartu, tècnic de mobilitat

Fa dies llegíem atònits la decisió del Govern d'aturar la construcció de nous macroaparcaments dissuasius per al vehicle privat. Pel que sembla, la decisió s'ha pres després de constatar que el flamant nou *Park and Ride* de 300 places de Martorell no l'utilitza absolutament ningú (a excepció, aparentment, dels cotxes dels tres vigilants).

Per als no doctes en la matèria, un *Park and Ride* (també anomenat aparcament d'intercanvi, aparcament dissuasiu o simplement P+R) és un aparcament construït a prop d'una estació de transport públic (normalment de ferrocarril) amb l'objectiu de promoure que (principalment) els treballadors pendulars que han d'anar a treballar cada matí en cotxe a la "gran ciutat" (entenem que per falta d'alternatives) puguin aparcar el seu vehicle a l'estació de tren, fent el trajecte restant en transport públic. Idealment, un P+R incentiva l'ús del transport públic desincentivant l'ús del transport privat.

Per donar una mica de context a l'assumpte, el primer *Park and Ride* permanent es va construir a Oxford el 1973. Es veu que aquest P+R es va fer com a "contrapartida" a la vianalització del centre històric i comercial d'Oxford, davant la por que el centre es tornés menys atractiu per als habitants dels suburbis, totalment dependents de l'automòbil. A Catalunya, d'una manera més o menys informal, sempre han existit els P+R, normalment sota la forma d'aparcaments de sorra a l'aire lliure a prop d'una estació de tren. No ha sigut fins més recentment, però, que les

administracions han implementat polítiques destinades a dignificar aquests aparcaments, construint-ne de soterrats o de diversos pisos –com en el cas de Martorell. De fet, la creació d'una xarxa d'aparcaments d'intercanvi per accedir a Barcelona és una proposta que es repeteix com un mantra per resoldre part de la mobilitat metropolitana. Una proposta que, tot i que (aparentment) no té detractors, és una arma –com a mínim– de doble fil.

El motiu és que, en primer lloc, cal entendre els P+R com una política d'aparcament que s'ha de fer encaixar de manera coherent amb la resta de polítiques d'aquest àmbit. En el cas concret de Martorell, sembla que part del problema de la baixa ocupació del P+R n'és el pagament. Per què pagar per aparcar al P+R si fer-ho a la via pública a Martorell és majoritàriament gratuït?

En segon lloc, cal entendre els P+R com una infraestructura viària que, en definitiva, dona més espai al cotxe. El vehicle privat, a nivell agregat, es comporta com un gas: ocupa tot l'espai que se li dona. Per tant, si efectivament els P+R traguessin cotxes de les carreteres, l'espai buit deixat per aquests vehicles seria ocupat a mitjà termini per nous conductors, que veurien en la millorada fluïdesa de la carretera

un nou al·licient per arribar a la ciutat en cotxe.

Finalment, cal entendre que els P+R poden produir efectes contraproductius: qui t'assegura que els seus usuaris són conductors que abans feien el trajecte sencer en automòbil fins a la ciutat i no persones que prèviament anaven caminant o en bus fins a l'estació?

Aquests tres exemples mostren que, si no es va amb cura amb els P+R, et pot sortir el tret per la culata. No nego la possible utilitat d'aparcaments d'intercanvi en zones suburbanes de molt baixa densitat (mal dissenyades) on l'accés a peu o en altres mitjans a l'estació és gairebé impracticable. Tanmateix, el que ens preguntem molta gent és: tenint en compte l'alt valor que de manera inherent té un solar a prop d'una estació de tren, no seria millor edificar-hi habitatges o oficines? En altres paraules, si el que hem de promoure és que la gent agafi el transport públic, no hauríem de facilitar que visqui o treballi al costat d'una estació, construint noves línies de transport públic o fent edificis al costat de les existents? En resum, no hauria sigut millor construir un gratacel al costat de l'estació de Martorell que un edifici de 2 milions d'euros per emmagatzemar cotxes i que només utilitzen els vigilants?

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Embassaments

@alexsnclmnt: Els embassaments de les conques internes han passat del 31% a fregar el 40%, assolint el seu nivell més elevat des del 2022. Ja han sumat uns 60 hm³ d'aigua.

#Puigdemont

@agenciaacn: La Fiscalia demana aplicar l'amnistia a Puigdemont en considerar que no va tenir enriquiment personal. El Suprem ha celebrat una vista per revisar la decisió.

#Rodalies

@Agusti76: Acord entre Govern, Adif i Renfe pel caos a Rodalies: més personal per revisar vies i atendre usuaris. Gran solució! Riure per no plorar...

Mirada pròpia

24,0%

per David Fernández

«I febrer era el nom d'una epidèmia»
Erri de Luca

Mapa inamovible, foto fixa, vídeo congelat o realitat estàtica. Hivern cru i un altre informe que ens recorda que, una dècada després, encara som al mateix lloc. I, per tant, a un lloc pitjor. Perquè res ha canviat gaire. La setmana passada, com cada any, es feien públiques les dades sobre l'Enquesta de condicions de vida de la societat catalana que puntualment publica l'Idescat, l'Institut d'Estadística de Catalunya. Cada febrer, després de cada gener costerut, el de sempre: les coses que mai canvien. No ens hem mogut d'on érem. En matèria de desigualtats socials, el dia de la marmota. Cap novetat. El 24% de la societat catalana continua en risc de pobresa o d'exclusió social. Portat al cos a cos, lluny de la gèlida xifra, estem parlant d'1.904.000 persones. La dada remet a la taxa Arope, un indicador d'anàlisi social que inclou tres variables centrals: el risc de pobresa, la població amb baixa intensitat de feina i la població amb privacions materials severes. En el cas català, avui, ara i aquí, la taxa de pobresa se situa en el 17,4%, la baixa intensitat de feina afecta un 6,1% i la part de la societat que viu amb severes dificultats vitals impacta en el 8,6%, gairebé un de cada 10 catalans.

La dada sintètica inalterable, només quatre dècimes de diferència respecte del 24,4% del 2023, porta inscrites unes quantes xifres més, que operen com un retable del país real en temps complexos: el 47,6% declaren arribar amb dificultats a finals de mes; un 35% reconeixen no poder fer-se càrrec de despeses imprevisibles de 800 euros; un 30,4% saben que no poden permetre's ni una setmana de vacances a l'any; un 17,6% saben massa bé que no es poden permetre mantenir l'habitatge a una temperatura adequada; i un 14,6% sobreviuen amb retards en el pagament de despeses relacionades amb l'habitatge. Cartografia de la desigualtat, el 20% de les llars amb més ingressos acumulen 4,6 vegades més del que ingressen el 20% de les llars més desfavorides. És clar: el propietari de la Casa Orsola disposa de 66 habitatges, dotze locals i cinc terrenys

—i acaba de guanyar 3 milions d'euros de plusvàlua amb la venda del bloc—, i no és amb la suor del seu front. Com sempre, va per barris i per condició social. I va com va, que xiuxiuejaria l'Ovidi Montllor: el risc de pobresa afecta el 49,5% de les persones a l'atur, el 42,7% de les persones migrants, el 34,8% dels menors de 16 anys i el 24,6% de les dones. Aturats, migrants, joves, infants, dones. I el 16% dels treballadors actius —el que s'anomena pobresa assalariada: treballar i no arribar a final de mes. Però, amb tot, la dada més rellevant i més colpidora és que la xifra del 24,0% és, en estricta realitat estructural, del 40,1%. Minva a la meitat després de comptabilitzar totes les transferències socials, especialment les pensions de vellesa i supervivència, però també les de l'atur, invalidesa o ajuts a la família. Més dades de corrent de fons: un 60% de les llars han rebut almenys un tipus de prestació social.

Foto: Aj. de Barcelona

En un equilibri desequilibrant, podríem dir que el pretès estat del benestar es queda a mig camí i només redueix les conseqüències de la pobresa a la meitat i que, alhora, la pobresa seria el doble sense aquestes polítiques socials que ha costat dècades d'assolir i que avui estan qüestionades de soca-rel per l'onada reaccionària *ultracryptobro* que ens assetja. Al capdavant, no deixa de ser paradoxal —i caldrà repetir-nos-ho moltes vegades— que el moment recent socialment més eficient, on ningú no dormia al carrer, on es van aturar tots els desnonaments, on es va tancar el CIE de la Zona Franca i on fins i tot va baixar la contaminació de l'aire, no va ser conseqüència de cap política pública de llarg recorregut, sòlida i decidida, solvent i determinada, sinó d'un maleït virus: la covid. Quan vam tornar a l'excepció de la normalitat, quan vam tornar a la política oficial,

va tornar el sensellarisme a la ciutat, la corrua de desnonaments quotidians i silencis, la contaminació de l'aire i la reobertura del CIE. Fa pensar. I molt. Massa.

24%, doncs, un cop més. I això que tot just enguany alguns es vanten de ser l'economia que més creix de la UE, mentre el que certifiquen és una veritat nòmada: que el pretès creixement econòmic s'ha desacoblat del tot de l'anomenat progrés social. Oh, Europa. Fins i tot Isidre Fainé va dir fa no gaire que «sense equitat social el creixement econòmic no és acceptable moralment». En aquella immoralitat estem. Segons Oxfam, el 63% de la riquesa generada des de la pandèmia s'ha concentrat en l'1% més ric del planeta. En dona fe també, mai no hi ha text sense context, contraposar les dades recents, però antigues, sobre desigualtats socials a Catalunya amb altres dades simultànies amb les quals convivim com si res. Per exemple, que mentre els beneficis d'Endesa i Iberdrola del 2024 ja apunten a més de 7.000 milions d'euros polvoritzant rècords, un milió i mig de catalans pateixen pobresa energètica, un problema social que s'ha disparat a Europa de mala manera. Per exemple, que el govern més progressista de la història —que critica Trump, però l'acaba obeint en matèria militar— pensa duplicar la seva despesa en defensa fins a arribar als 36.000 milions d'euros anuals el 2029. O per barceloní exemple final —en la ciutat del

Pla Endreça, l'ordre i el civisme només segons per a qui— l'embolic on s'ha capficat l'Ajuntament fent decaure expedients sancionadors. Encara no queda clar si s'atorga butlla municipal d'impunitat als que han transgredit les disposicions municipals, perdonant-los multes milionàries, o si aquesta era la temptació i ara reculen. Es tracta d'aquells que van incomplir o van trampejar l'obligació de reservar un 30% per a habitatges socials, el tema més candent i urgent de la ciutat. De mar de fons, un argumentari oficial que addueix que la reserva del 30% «no ha funcionat». Normal. Si et creues de mans fent temps mort, si mires a una altra banda quan incompleixen la llei i si fas tot el possible perquè fracassi, és obvi que no funcionarà. I això no és que sigui la pitjor política pública o la degradació de la democràcia: és la seva negació. I així ens va.

Plataforma, l'ordre i el civisme només segons per a qui— l'embolic on s'ha capficat l'Ajuntament fent decaure expedients sancionadors. Encara no queda clar si s'atorga butlla municipal d'impunitat als que han transgredit les disposicions municipals, perdonant-los multes milionàries, o si aquesta era la temptació i ara reculen. Es tracta d'aquells que van incomplir o van trampejar l'obligació de reservar un 30% per a habitatges socials, el tema més candent i urgent de la ciutat. De mar de fons, un argumentari oficial que addueix que la reserva del 30% «no ha funcionat». Normal. Si et creues de mans fent temps mort, si mires a una altra banda quan incompleixen la llei i si fas tot el possible perquè fracassi, és obvi que no funcionarà. I això no és que sigui la pitjor política pública o la degradació de la democràcia: és la seva negació. I així ens va.

Les millors perles

Nova moda absurda entre les *celebrities* de Califòrnia, que s'estan tornant boges amb les maduixes que arriben des del Japó i que es venen individualment en caixes, com si fossin joies, per 18 euros. Són ganes de llançar els diners.

Una cafeteria de València s'ha fet famosa a les xarxes i no pas per la qualitat dels seus cafès. Fa descomptes a la gent que, en comptes de demanar un cafè, demana "un puto cafè". Màrqueting o bandera de la mala educació?

Aquests dies s'estan veient llargues cues als supermercats Aldi. El motiu, la venda d'un assecador de cabells viral que està revolucionant el personal. A la pandèmia la gent es barallava per aconseguir paper de vàter i ara ho fa per això.

Rupert Grint, l'actor que dona vida a Ron Weasley a *Harry Potter*, s'ha fet viral per prendre's amb humor que un fan el gravés mentre posava benzina. Va decidir fer veure que llançava un conjur per tenir-la gratis.

Blanca Blay/ACN

LA FOTO

**el diari
metropolità**

214.561
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/01 al 28/02 del 2025

grup comunicació21

Tribuna

La crisi alimentària, bomba de rellotgeria

per Ester Safont, exregidora d'Obres, Serveis i Medi Ambient de l'Ajuntament de Mollet del Vallès

Foto: Aj. de Barcelona

Vivim en una societat en la qual la sobreabundància d'aliments als supermercats ens transmet una falsa sensació de seguretat. No obstant això, aquesta percepció enganyosa oculta una realitat preocupant: el nostre sistema agroalimentari està al llindar del col·lapse. L'agricultura industrial i la globalització han donat lloc a un model insostenible que compromet la salut, el medi ambient i la sobirania alimentària de nombroses comunitats.

El domini del mercat per part de grans corporacions ha convertit l'alimentació en un negoci, deixant de banda el seu caràcter de dret fonamental. L'extensa utilització de pesticides, de fertilitzants químics i d'organismes modificats genèticament degrada el sòl, contamina els aqüífers, afavoreix la desaparició de varietats autòctones i redueix dràsticament la biodiversitat. Segons un informe de la FAO (*The State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture*, 2019), més del 75% de la diversitat genètica de les plantes agrícoles s'ha perdut en el darrer segle a causa de l'expansió dels monocultius i de l'abandonament de varietats tradicionals.

Aquesta problemàtica s'agreuja amb els efectes del canvi climàtic: l'augment de les temperatures, la desertificació i els fenòmens extrems, com les sequeres i els huracans, posen en perill la producció agrícola. Les comunitats més vulnerables, ja afectades per la inseguretat alimentària, en seran les principals damnificades.

La situació és especialment dramàtica en països com l'Índia, on molts pagesos es veuen atrapats en un cercle viciós de pobresa i endeutament. A l'estat de Karnataka, per exemple, els agricultors han protestat contra els assajos amb blat de moro i cotó modificats genèticament. L'experiència amb el cotó Bt, presentat com una solució contra les plagues, ha resultat devastadora: no només ha incrementat els costos de producció, sinó que també ha generat resistència en noves plagues, empobrint encara més els agricultors i fent-los més dependents de les multinacionals del sector. Aquesta subordinació té conseqüències tràgiques. Segons dades del National Crime Records Bureau de l'Índia (*Accidental Deaths & Suicides in India*, 2020), més de 300.000 pagesos s'han suïcidat des dels anys 90, molts d'ells enfonsats en deutes contrets per la compra de llavors transgèniques i pesticides promoguts per grans corporacions.

Davant d'aquesta realitat, cal transformar profundament el model alimentari actual. L'agroecologia s'erigeix en una alternativa viable, promovent una producció més respectuosa que garanteixi aliments saludables i de qualitat. Donar suport als agricultors locals és essencial. Alhora, cal fo-

mentar un canvi en els hàbits de consum: prioritzar productes de proximitat, ecològics i de temporada, per exemple.

Els consumidors i les seves decisions de compra poden afavorir models més equitatius. Triar aliments de proximitat, ecològics i de comerç just contribueix a modificar les dinàmiques del mercat, reduint la concentració de poder en unes poques empreses.

Les administracions públiques també han d'assumir responsabilitats, implementant regulacions que protegeixin els petits productors, que fomentin la biodiversitat i que limitin el control de les grans corporacions del sector.

A Catalunya, iniciatives com el projecte agroecològic de Gallecs (Vallès Oriental) exemplifiquen com es pot desenvolupar un model agrícola sostenible. S'hi ha impulsat la recuperació de varietats locals, en col·laboració amb el Banc de Llavors del Vallès Oriental, un projecte engegat per un conjunt d'entitats que col·laboren per preservar i posar en valor l'agrobiodiversitat cultivada de la comarca. A Gallecs s'aposta per la producció ecològica i la venda directa, enfortint l'economia local. Aquest territori s'ha convertit en un referent per a la innovació, col·laborant amb universitats i centres de recerca per trobar solucions a la crisi alimentària i climàtica. Al mateix temps, s'ha treballat per facilitar el relleu generacional, fomentar la innovació i impulsar les energies renovables.

Un altre exemple destacable és l'Oficina Conjunta de l'Alimentació Sostenible (OCAS), una iniciativa de la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona i del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona. Aquesta entitat treballa per transformar els sistemes alimentaris cap a models més justos. Entre els seus projectes clau hi ha la reducció del malbaratament alimentari, la promoció de l'agricultura ecològica i el suport als productors locals. Accions com l'impuls d'una alimentació saludable a les escoles, l'elaboració de guies per a professionals del sector educatiu i de la restauració i la col·laboració amb mercats municipals són passos essencials en aquesta transició. A més, iniciatives com les targetes moneder, la gastroteca, *Benvinguts a Pagès* o *Terra Pagesa* contribueixen activament a enfortir el sector agroecològic.

La crisi alimentària no és un accident, sinó el resultat d'un sistema que anteposa el benefici econòmic a la vida. No podem continuar delegant el nostre futur a les grans corporacions que controlen què mengem, que expulsen els pagesos de la terra i que es lucren amb la fam. És hora de recuperar el control: exigir polítiques valentes, donar suport a l'agricultura local i repensar els nostres hàbits de consum. El poder és als nostres plats, a les nostres mans i a la nostra voluntat col·lectiva. No podem esperar més.

“

La crisi alimentària no és un accident, sinó el resultat d'un sistema que anteposa el benefici econòmic a la vida. No podem continuar delegant el nostre futur a les grans corporacions que controlen què mengem, que expulsen els pagesos de la terra i que es lucren amb la fam

”

Flaixos

@RamonPardina: Incapaç de distingir ja els *coworkings* dels tallers de ceràmica, de les cafeteries per a expats i de les cafeteries per a gats.

@EnricGoma: Quan vaig pels turons i dic "bon dia" a un home que em ve de cara i ell em respon "*buenos días*", penso que és un policia nacional.

@Bernat_Deltell: La meva sensació, i és una opinió estrictament personal, és que l'administració Trump està completament fora de control. I que això no acabarà gens bé.

Passat, present
i futur del
**Periodisme
LGTBI+**

Exposició oberta al públic

espai línia
c/ Girona, 52

Miles de niños y niñas
viven atrapados
en las luces rojas
de la explotación sexual
que sufren sus madres.

**Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014
y ayúdanos a evitar que los más pequeños
sean víctimas de la trata de personas.**

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

**SONRISAS
DE BOMBAY**

#rompeconlatrata
sonrisasdebombay.org

Dos llibres presentats recentment tenen la història local com a protagonista. El primer, d'Agustí Jiménez, repassa els cent anys del barri de Montflorit i el segon, de Robert Álvarez, parla de l'antic palau reial de Valldaura.

Tot a punt perquè comencin les obres del Centre Direccional

URBANISME ▶ El primer pas per a la construcció del nou macrobarri de 5.377 habitatges del Parc de l'Alba està més a prop que mai. Aquesta primavera començarà la urbanització del que es coneix com a Centre Direccional, centrada en la rambla del Castell, que connecta la carretera de Sant Cugat amb el Castell de Sant Marçal i que es troba envoltada d'entorn rural, a prop d'algunes empreses i del Sincrotró Alba.

Segons detalla l'Ajuntament, la urbanització mantindrà l'actual camí d'accés al Castell, preservant els arbres existents i convertint-lo en un passeig per a vianants. Als dos costats de la via s'hi crearan els carrers del futur barri i els carrils de circulació per a vehicles que connectaran amb la zona d'activitat econòmica ja consolidada. El termini d'execució de tot plegat és de quatre anys i el pressupost de les obres és de 15 milions d'euros.

En paral·lel, en els pròxims mesos també començaran les obres de ressegellat de l'abocador de

Així serà el futur Centre Direccional. Foto: Incasòl

Can Planas, amb una durada prevista de 18 mesos. Malgrat que està clausurat des del 1995, al llarg dels anys s'ha evidenciat la presència de residus, contaminació de les aigües subterrànies i emissions de biogàs a la zona, i d'aquí la importància de fer aquest pas, tenint en compte que el nou barri es construirà al seu voltant.

Tot plegat, es tracta d'un projecte que des de l'Ajuntament consideren "estratègic", ja que farà créixer Cerdanyola en més de 10.000 habitants, amb la creació de 408 hectàrees de barri i 200 hectàrees de zona verda, equi-

paments i empreses. "Amb un horitzó d'urbanització de 12 anys i quatre fases simultànies, aquest projecte reforça l'aposta per una ciutat més connectada, sostenible i orientada al futur", asseguren des del consistori.

Amb tot, les discrepàncies sobre el projecte continuen sobre la taula, per "la poca sensibilitat que té amb l'entorn natural", diu el president de l'Adenc, Joan Carles Sallas, i pel "creixement urbanístic massiu i desproporcionat del municipi", afegeix el secretari de Refem el Direccional, Àngel Gastón.

Artur Mas obre el nou cicle de xerrades amb expresidents

POLÍTICA ▶ Amb l'objectiu d'analitzar els escenaris que es presenten en la pròxima dècada al país amb personalitats que han ostentat la màxima responsabilitat política, el Rotary Club Cerdanyola, una associació formada per professionals destacats de diferents sectors que treballen per millorar la societat, ha organitzat 'Catalunya, Horitzó 2035'. Es tracta d'un cicle de xerrades amb expresidents de la Generalitat que donava el tret de sortida el 10 de març amb Artur Mas.

Segons asseguren des del Rotary, va ser "una gran trobada dedicada a reflexionar sobre el futur de Catalunya" i es va celebrar a

l'Hotel Campus en forma de dinar conferència.

Prop d'un centenar de persones hi van acudir per sentir les paraules d'anàlisi de l'expresident Mas. "Crec en la política i en el rol institucional d'expresident que, des del compromís, l'expertesa i els anys de trajectòria, poden aportar una perspectiva diferent, sovint allunyada de la primera línia de la política i de l'actualitat més trepidant", apuntava Mas.

Més enllà de la ponència de Mas, el cicle continuarà amb noves xerrades d'expresidents que encara no s'han avançat. Des del Rotary es limiten a dir que "és l'inici d'uns debats que prometen".

Artur Mas amb Miquel Coma, president del Rotary. Foto: Rotary Cerdanyola

Primer Premi

2025 Orgull

Per la defensa dels drets i llibertats del col·lectiu LGTBI+ i per posar en valor les persones que, des de diferents disciplines, fan servir el seu altaveu per fer visible la realitat del moviment

La consellera d'Igualtat i Feminisme, **Eva Menor**, lliurarà el guardó

Gala d'entrega del guardó

3 d'abril de 2025 a les 18.30 h

Sala auditori de l'Espai Línia

Organitza:

Orgull línia

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya

 Tothom III El Govern de

PREMI
INTERNACIONAL
amic
MITJANS
DE PROXIMITAT

Premi a un mitjà d'informació de proximitat. Tres categories:

- en català
- europeu
- internacional

El premi internacional AMIC vol promoure el rigor i l'excel·lència professional entre els editors de mitjans de proximitat en tres categories (llengua catalana, àmbit europeu i internacional) i donar així un **reconeixement a les millors iniciatives empresarials i informatives.**

Organitza:

Amb el suport de:

La ciutadania va fer un pas endavant per combatre la crisi social generada per la covid. Foto: Helena Ramírez Moreno

Ara que fa cinc anys del primer cas de covid a Catalunya i que ens disposem a mirar enrere, podríem començar dient que al principi de la pandèmia tots vam subestimar el virus. “Serà només una grip”, s’afirmava. “No cal entrar en pànic”, s’insistia. Però el nombre de morts a la zona zero –Wuhan, a la Xina– creixia de manera desorbitada, i les imatges posteriors d’hospitals plens en contraposició amb els carrers buits de les capitals mundials pronosticaven l’inici d’una crisi que no ens volíem creure.

Europa va començar a veure les orelles al llop quan el coronavirus va traspasar les seves fronteres. Primer va aterrar a França, seguida d’Alemanya, Finlàndia i Itàlia, fins que, finalment, el 25 de febrer del 2020 Catalunya va diagnosticar el seu primer cas de covid, concretament a l’Hospital Clínic de Barcelona. A partir d’aleshores, segurament tots recordem el que va passar a continuació.

L’11 de març l’OMS declarava la pandèmia global per coronavirus, un dia després la Generalitat confinava la població de quatre municipis de la Conca d’Òdena i el dia 14 el govern espanyol decretava l’estat d’alarma i el confinament domiciliari. Simultàniament, es tancaven equipaments municipals, centres educatius, espais culturals i “negocis no essencials”, i l’aturada laboral desencadenava acomiadaments i suspensions temporals de contractes.

Aquesta frenada econòmica va afectar directament els recursos de la població, especialment dels col·lectius més vulnerables i invisibilitzats. De sobte, molts es van veure sense ingressos i sense suport per fer front al confinament. Enmig de la incertesa i de la por, però, la ciutadania va fer un pas endavant per combatre la crisi social en què es van veure immerses moltes d’aquestes persones. Amb motiu del cinquè aniversari de tot plegat, al *Línia* hem volgut recordar la tasca voluntària i desinteressada que van fer una llarga llista d’entitats veïnals a l’àrea metropolitana.

EL BOCA-ORELLA VEÏNAL

“Quan es va decretar l’estat d’ excepció, la gent va començar a trucar-nos demanant ajuda”, recorda Mariló Fernández, cofundadora de l’entitat cultural La Fundició, de l’Hospitalet de Llobregat. Segons relata, la majoria de les trucades eren “de veïns sense cap mena de suport o que estaven fora del circuit dels Serveis Socials”, els quals acudien a les entitats després que la pandèmia els hagués deixat sense ingressos o sense un lloc on viure.

En aquesta ciutat, entre les organitzacions de barri com La Fundició, Mujeres Unidas Entre Tierras, l’Associació de Veïns de la Florida o, fins i tot, la Parròquia Mare de Déu de la Llum, van impulsar la Xarxa de Suport Mutu

Cinc anys de la covid: els herois sense nom

El coronavirus va provocar una de les crisis sanitàries i socials més importants de la història. Alhora, però, també va desencadenar un moviment de resiliència veïnal arreu de la metròpoli. Amb motiu del cinquè aniversari del primer cas de covid a Catalunya, recordem la tasca d’aquells que van fer un pas endavant.

de l’Hospitalet per coordinar les tasques d’ajuda comunitària, com ara el repartiment d’aliments de família en família, la compra de medicaments o l’activació de caixes de resistència ciutadanes per pagar habitacions. A grans trets, es calcula que aquesta xarxa de l’Hospitalet va tenir prop de 2.000 famílies que van rebre i donar ajuda, i es van arribar a recaptar uns 9.000 euros per cobrir les necessitats dels veïns del municipi.

Això, però, no va ser un fet aïllat a la metròpoli. A Badalona, per exemple, també va sorgir la Xarxa de Suport Solidària, en la qual, només la primera setmana, ja es van inscriure prop de 150 veïns per ocupar-se de repartir material escolar, mascaretes i menjars preparats arreu de la ciutat, però especialment a la zona sud on hi ha els barris més vulnerables de la Salut, Llefia, Sant Roc i Artigues, entre d’altres. Segons Carles Sagúes, membre de la Plata-

forma Sant Roc Som Badalona i d’aquella xarxa solidària, en total “es van arribar a repartir 40.000 àpats en circuits de tres dies a la setmana, amb dotze cotxes i dos voluntaris per vehicle”.

Pel que fa a altres iniciatives que van acompanyar activament perfils vulnerables que no podien sortir de casa destaca la tasca del Col·lectiu Suma, de Sant Boi de Llobregat. Aquesta entitat, sorgida a la Fundació Marianao, es dedica a “l’apoderament de

persones grans” i va implicar els seus participants en accions de seguiment solidari dels usuaris més grans per acompanyar-los i vetllar pel seu benestar físic i emocional. “Els voluntaris de cada grup trucaven sovint als participants per assegurar-se que estiguessin a tosos, que tinguessin familiars a prop i que els portessin el menjar i els medicaments”, relata Laura Vidal, tècnica del projecte.

A més, a mesura que el confinament s’allargava, aviat els

I si tornés a passar?

● **“No estàvem preparats”, reconeix Magda Campins, epidemiòloga i aleshores presidenta del Comitè Científic Assessor de la covid a Catalunya, quan li preguntem sobre l’inici de la pandèmia. “Teníem un sistema de vigilància epidemiològica feble que no tenia dades en temps real, i per això vam adonar-nos de la magnitud de la crisi tard”, valora. A més, no hi havia una coordinació fluida entre els hospitals, els laboratoris i la resta de sectors de la població, i tampoc “teníem producció pròpia d’equips de protecció individual,**

que no només va servir per sobreposar-se a les mancances, sinó que també ha acabat millorant el sistema sanitari actual, per exemple en termes de capacitat de comunicació entre departaments o pel que fa als sistemes de vigilància i control d’epidèmies.

Si hem après dels errors i el sistema sanitari n’ha sortit reforçat, doncs, podem dir que la pròxima pandèmia serà un repte menor? Mendioroz s’afanya a apuntar que hi ha molts factors a tenir en compte i que no hi ha respostes simples a

Podria aparèixer un nou virus que tingués altres formes de transmissió i, per tant, “es necessitarien altres equipaments”, avisen els experts

com mascaretes, ulleres protectores i altres materials per afrontar el virus”, recalca.

A tot això, Jacobo Mendioroz, subdirector general de Vigilància i Resposta a Emergències de Salut Pública i llavors director de coordinació de la resposta a la covid a Catalunya, hi afegeix el fet que “el sistema sanitari estava adaptat a la situació del moment, amb un nombre de professionals, hospitals i llits en una estructura fixa, en funció del finançament dels ciutadans, i aquesta no podia estar sobredimensionada”.

Malgrat tot, però, Campins destaca que, arran del coronavirus, es va produir un procés d’adaptació

problemes complexos. D’una banda, perquè podria aparèixer un nou virus que tingués altres formes de transmissió i, per tant, “es necessitarien altres equipaments”. I, de l’altra, en cas d’un nou virus, fins que no es trobessin les eines de resposta biològica per immunitzar la població, com va passar amb les vacunes i el coronavirus, “el camí per fer-li front tampoc seria fàcil”, diu l’expert.

Ara bé, tant Campins com Mendioroz sí que creuen que la pròxima vegada estarem més preparats, en part gràcies als aprenentatges i a la capacitat d’adaptació que vam desenvolupar durant la pandèmia de la covid. Un pòsit innegable.

participants van adaptar els tallers i les classes a formats telemàtics, com ara “trucades conjuntes a través de WhatsApp”, i fins i tot es van elaborar sovint “dossiers d’activitats d’estimulació cognitiva perquè mantinguessin la ment desperta”, explica Vidal.

UNS SERVEIS DESBORDATS

Les administracions locals també van intentar aplacar la crisi social, però tot i que “van posar en marxa els seus serveis, molts van quedar bloquejats perquè no donaven l’abast”, recorda Sagués.

A Barcelona, per exemple, l’any 2020 els Serveis Socials van assolir xifres rècord amb 88.475 persones ateses, 251.460 atencions i prop de 46,5 milions d’euros en ajuts econòmics. Només durant l’estat d’alarma, aquest servei va atendre més de 34.000 persones, de les quals un 17% eren usuaris nous.

Malgrat tot, el problema que relaten entitats com l’ONG De Veí a Veí, del barri de Sant Antoni de Barcelona, és que a l’inici del confinament “moltes de les seues presencials dels Serveis Socials de la zona van tancar i es van centralitzar en un moment de màxima necessitat”, afirma Rafael

Martínez, el president d’aquesta entitat. I és que, entre el març i el maig d’aquell any, el pla de contingència dissenyat per l’Ajuntament només va deixar nou centres oberts a tota Barcelona, tot i que també es van intensificar les línies telemàtiques i la càrrega de feina de molts treballadors del servei a distància. En aquest sentit, Martínez considera que la ciutadania va tenir un paper cabdal a l’hora d’abordar les necessitats a peu de carrer. “Sense el veïnat hauria sigut horrible. Molts ho haurien passat pitjor”, assegura.

Per la seva banda, a l’Hospitalet també es van adonar que hi havia perfils vulnerables que tenien més dificultats d’accés als recursos ordinaris en temps de pandèmia. Fernández, per exemple, posa sobre la taula la invisibilització dels casos de “persones en situació irregular o en economies informals dels quals l’Ajuntament no té dades”, un context “molt recurrent” en aquesta ciutat “perquè hi ha molta població migrada o dins del sistema transnacional de cures”, puntualitza.

Amb tot, enmig d’aquest context de saturació, sovint va ser el veïnat el que va arribar on l’administració no ho va poder fer.

A la Xarxa de Suport Solidària de Badalona “es van arribar a repartir 40.000 àpats en circuits de tres dies a la setmana, amb dotze cotxes i dos voluntaris per vehicle”

La Xarxa de Suport Mutu de l’Hospitalet va tenir prop de 2.000 famílies que van rebre i donar ajuda, i es van aconseguir recaptar uns 9.000 euros

QUÈ QUEDA DE TOT ALLÒ?

Cinc anys després de l’inici de la pandèmia, què se n’ha fet de totes les xarxes de suport veïnal i de la solidaritat col·lectiva que va sorgir aleshores? La majoria s’han dissolt, altres s’han transformat per donar resposta a problemàtiques actuals i algunes s’han mantingut en el temps.

Emilià Almodóvar, membre de l’Associació de Veïns de l’Hospitalet, explica que, arran del cooperativisme que va generar la pandèmia, van sorgir altres entitats enfocades a promoure valors i pràctiques d’autoajuda, així com a reactivar el teixit social de la ciutat. El 2022, per exemple, participants de la Xarxa de Suport Mutu de l’Hospitalet van crear la comunitat urbana La Florida s’Aveïna “per dinamitzar el conjunt de la població”, detalla Almodóvar. Aquest espai ha evolucionat els darrers anys i, a poc a poc, “s’ha obert a tractar altres problemes que afecten el veïnat”, continua. En aquest sentit, doncs, han sorgit respostes organitzades davant d’altres emergències actuals, com l’habitacional.

“Des de La Florida s’Aveïna ens hem posat d’acord i ens hem implicat en una cooperativa d’habitatge, perquè creiem que cal

respondre a les necessitats greus de les persones del barri que pateixen desnonaments i la crisi de l’habitatge”, defensa Almodóvar.

Pel que fa a Badalona, l’estructura de la Xarxa de Suport Solidària va desaparèixer, però Sagués apunta que “la gran majoria de la gent que en va formar part encara està en contacte a través de grups de WhatsApp, on es van informant de les urgències de la ciutat”. A més, Sagués també ha observat com “la gent que feia la seva primera incursió en el món social i solidari a través d’aquesta xarxa s’ha acabat incorporant a les plataformes veïnals, col·laborant en la seva activitat ordinària”.

La covid, doncs, va suposar una de les crisis socials, econòmiques i sanitàries més importants que es recorden, però al mateix temps va reforçar la solidaritat i la capacitat d’organització d’una ciutadania que, davant de la catàstrofe, no va dubtar a estar a peu de carrer per ajudar els altres. Una llavor que avui encara dona fruits.

Un reportatge de **Laura Santos**

El Casc Antic és un dels barris amb més diversitat cultural i amb l'objectiu de mostrar-la, el 22 de març se celebrarà la jornada 'Cuines de barri' on els veïns presentaran diversos plats dels seus països, cuinats per ells mateixos.

Creen una regidoria innovadora per a fomentar l'ús del català

LLENGUA ▶ A Catalunya, un 47% de la població utilitza el castellà com a llengua habitual i, de fet, un 40% de catalans se senten identificats amb aquest idioma, davant d'un 33% de la població que utilitza el català com a llengua habitual i d'un 30% que s'identifica amb l'idioma. Així ho mostra la darrera enquesta d'usos lingüístics de la població, publicada per la Generalitat a mitjans de febrer. Aquesta fa palesa una situació de retrocés del català, que el 2003 era la llengua habitual del 46% de població i amb la qual s'identificava el 44%. En aquest context, l'Ajuntament de Barberà ha decidit mostrar el seu compromís amb l'impuls de la llengua catalana i ha creat la Regidoria de Política Lingüística.

Segons detallen des del consistori, aquesta "té l'objectiu d'impulsar la normalització del català, fomentar la seva promoció en tots els àmbits i garantir l'accés a la formació en llengua catalana per a tota la ciutadania". Està li-

D'esquerra a dreta, Muñoz, Garcés i Vinardell. Foto: Ajuntament

derada per la regidora Gemma Vinardell, en coordinació amb el 5è tinent d'Alcaldia, Joan Muñoz, i es configura com una de les poques regidories del país dedicades al català. La més propera és la de la veïna Sant Cugat.

Algunes de les accions que es promouran des d'aquesta regidoria seran l'organització de cursos de formació per a persones adultes i novingudes, i la dinamització d'activitats culturals en llengua catalana. També vetllarà per l'aplicació del català en l'acció de govern a la ciutat i en l'administració municipal, així com

en tots els espais relacionals de Barberà, tenint en compte que el castellà acostuma a ser l'idioma més utilitzat per una part destacable de la ciutadania.

Per a l'alcalde, Xavier Garcés, aquest pas "és una aposta clara per la defensa i promoció del català com a eina de cohesió i identitat". Per això, ha celebrat la creació de la regidoria, com també ha fet Vinardell, que assegura que "el català és una part fonamental del patrimoni" i que "cal seguir treballant per fomentar-ne l'ús i garantir-ne l'aprenentatge".

Nou impuls al bus: millores en la línia A2 i en les marquesines

MOBILITAT ▶ La millora del servei d'autobús ha estat una de les demandes més reiterades dels darrers anys a Barberà i, a poc a poc, es van aconseguint petits passos en aquest sentit. Després que fa un any es millorés la connexió en bus cap a Barcelona, augmentant la freqüència de la línia A1, ara la Generalitat farà el mateix amb la línia A2, que també compta amb un alt nombre d'usuaris. Aquesta uneix Barberà i Badia amb Barcelona i Sabadell.

Segons detallen des de l'Ajuntament, "la mesura és la resposta a la petició conjunta feta pels alcaldes de Barberà i Badia a la secretaria de Mobilitat i Infraes-

tructures". La millora, aplicada des del 10 de març, inclou 12 expedicions noves en hora punta, així com la prolongació d'aquestes fins a la Sagrera de Barcelona, en un extrem, i fins a l'Ikea de Sabadell, en l'altre extrem.

De la mateixa manera, l'Ajuntament i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) han formalitzat un conveni segons el qual l'ens supramunicipal mantindrà un total de 20 marquesines a la ciutat. Aquestes s'aniran renovant progressivament per oferir protecció contra la pluja i el sol, garantir una millor il·luminació i facilitar informació actualitzada sobre horaris i recorreguts.

La línia A2 arribarà fins a la Sagrera de Barcelona. Foto: Ajuntament

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
en Acción

Ram de les Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBIQ+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
 [@ramdelaigua](https://www.instagram.com/ramdelaigua)

Economia | Nou pas per a finançar el Poliesportiu

L'Ajuntament ha signat un conveni amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per al cofinançament de les obres del Poliesportiu Municipal. Costaran 9 milions d'euros i el consistori n'aportarà 5,6 i l'AMB els 3,4 restants.

Unió veïnal perquè els Pinetons deixi de ser un barri dormitori

SOCIETAT ▶ Els Pinetons “és un barri dormitori, amb poca diversitat comercial i sense una xarxa veïnal unida que permeti coordinar accions que millorin la zona”. Aquesta és la principal conclusió de la diagnosi que ha fet la comunitat Populus Labora per detectar les mancances del barri, a partir d'una cinquantena d'enquestes realitzades a veïns. L'anàlisi ha permès dibuixar un full de ruta per impulsar el barri i, a la vegada, crear un col·lectiu veïnal que treballi en aquesta línia.

Segons detallen des de Populus Labora, una de les principals necessitats del barri és, precisament, “l'autoorganització dels veïns en una associació des d'on coordinar accions veïnals i fomentar la comunicació entre residents”. Aquesta és la raó de ser del nou col·lectiu, que neix centrat, sobretot, en dues línies d'actuació: d'una banda, “impulsar el comerç al barri” i, de l'altra, “recuperar espais en desús per aprofitar-los com a espais

Moment de la sessió de treball de Populus Labora. Foto: Ajuntament

comunitaris i d'organització”, detallen des de Populus Labora.

De la mateixa manera i en un segon terme, altres aspectes que preocupen els veïns de la zona i que també es treballaran són “les molèsties de l'Ecoparc 2” per la seva proximitat amb el barri, i “la manca d'atenció pediàtrica al CAP”, un reclam històric que encara no s'ha aconseguit, lamenten des de Populus Labora. A la vegada, la millora del parc dels Pinetons i el replantejament de l'aprofitament de la Casa Natura seran dos temes

més a abordar per aconseguir fer el barri més atractiu.

Al llarg de tot aquest procés de millores que tot just ara comença, Populus “acompanyarà el nou col·lectiu per promoure la cohesió social i millorar les condicions de vida als Pinetons”, prometen. Cal recordar que es tracta d'una de les 27 Comunitats Urbanes existents a Catalunya, un programa finançat per la Generalitat per impulsar nous projectes que responguin necessitats col·lectives i contribuïxin al desenvolupament local.

Adeu als mòduls: el Martinet, a punt de tenir un nou edifici

EDUCACIÓ ▶ El pas de l'Escola el Martinet a Institut Escola el curs 2019-2020 va suposar la col·locació temporal de dos mòduls que fins avui dia acullen els infants que cursen l'ESO, espais d'aprenentatge i un menjador. Ara, sis anys després, la Generalitat ha anunciat que en les properes setmanes iniciarà la construcció del nou edifici on s'impartiran les classes de secundària, en substitució dels mòduls. Es tracta d'un dels principals reclams del centre i de les famílies al llarg dels darrers cursos.

El nou edifici s'aixecarà on s'ubica el pàrquing provisional, al xamfrà de Sant Jaume amb el

carrer de la Font de Can Mas. Comptarà amb una superfície d'uns 1.300 metres quadrats, entre la planta baixa -que acollirà oficines, un magatzem i espais per a tallers i per a l'Associació de Famílies i Alumnes- i les dues superiors, amb diverses aules, un estudi, una sala de música i un laboratori. Tot plegat costarà uns 3,4 milions d'euros.

D'altra banda, per a poder mantenir un espai d'aparcament similar al que es perdrà, des de l'Ajuntament avancen que estan “treballant per a poder adequar un terreny, situat a l'altra cantonada”. L'actuació es farà per no perjudicar el veïnat.

En aquest espai es construirà el nou edifici. Foto: Ajuntament

Centre Residencial Gent Gran

BALLESOL
Corporació Residencial del Vallès
★★★★★

- ☆ Atenció mèdica i infermeria
- ☆ Control dietètic i alimentari
- ☆ Habitacions individuals i dobles
- ☆ Apartaments per a persones vàlides
- ☆ Recuperacions postoperatòries
- ☆ Estades temporals i permanents

Ballesol BARBERA DEL VALLÈS
C/ Abat Oliba, 24 - Barberà del Vallès

VISITENOS, pèrdua d'ita, i l'informareu

INFO i RESERVES:

93 747 90 49

www.ballesol.es

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Exposició ● Si no existís el disseny

L'espai Tecla Sala de l'Hospitalet acull fins al 30 de març *Nón. Quan el disseny falta, tot falta*, un projecte dels alumnes de l'ESDAP Serra i Abella que gira al voltant del disseny gràfic com una eina comunicativa essencial.

Combatre l'estigma amb la literatura

LLIBRES ● En un moment d'encesos debats sobre la identitat i missatges que pretenen uniformitzar societats i cultures, iniciatives com el llibre *Històries de la Florida*, escrit per alumnes dels instituts Eduard Fontserè i Pedraforca de l'Hospitalet de Llobregat i publicat recentment per Blackie Books, ajuden a entendre la realitat d'alguns barris metropolitanos. Parlem d'uns llocs que sovint són al centre de polèmiques entre persones que no hi viuen i que ni tan sols, segurament, els han trepitjat mai.

L'obra en qüestió va començar per iniciativa de Gerard De Josep, un professor del Fontserè que, en descobrir un llibre de la citada editorial batejat *Històries del Raval*, va decidir que la Florida no podia quedar al marge d'un projecte així. Dit i fet. El 2023, aquest docent va reunir un grup de tretze alumnes de la Florida i les Planes perquè co-

mencessin a fer un taller d'escriptura cada dijous a la llibreria Llavors, on precisament es va presentar el llibre resultant a finals d'any.

Tot plegat va anar a càrrec de l'escriptora de la Florida Alba G. Mora, que celebra el resultat d'un projecte que ha estat un èxit. "Va ser molt emocionant veure-hi els alumnes i les seves famílies presents", recorda Mora sobre la presentació del llibre, de la qual destaca, sobretot, "la il·lusió que destil·laven els pares d'aquests escriptors novells".

BUSCAR NOVES VEUS

Finalment, des de l'editorial valoren molt positivament la publicació d'aquesta obra coral amb noves veus que expliquen el barri. "El projecte neix amb la convicció que falten espais perquè els joves puguin expressar la seva veu", detallen des de Blackie Books.

La mostra de flamenc que és referent del sector

FESTIVAL ● Al llarg del mes de març té lloc la sisena edició del Flamenc-ON, una cita per als amants del flamenc que organitza la Fundació Manolo Sanlúcar. La mostra, que s'ha consolidat com un referent del sector, va començar l'1 de març i se celebra fins al dia 23 en espais culturals de Santa Coloma de Gramenet i Badalona.

Paco Garfia és membre d'aquesta fundació i també programador del certamen. Explica que la clau de l'èxit és combinar les actuacions d'artistes de renom amb altres d'emergents "per acostar el flamenc als més joves". N'és un exemple l'actuació de dos

El Flamenc-ON se celebra en diferents espais culturals de Santa Coloma i Badalona

cantants novells, Naïke Ponce i Juani Mora, a l'Auditori Can Roig i Torras de Santa Coloma. "Volem crear afició nova", diu Garfia. A més, el Flamenc-ON compta amb la seva pròpia companyia de dansa, que enguany presenta la seva versió del clàssic *Medea* al Teatre Sagarra de Badalona.

ARRIBAR ALS MÉS GRANS

Des de l'organització han vist que el fet que la compra d'entrades fos en línia deixava enrere moltes persones grans aficionades al flamenc. És per això que en aquesta edició els tiquets també s'han pogut comprar als locals d'entitats andaluses i a l'edifici Aura Seguros de la plaça de la Vila de Santa Coloma de Gramenet.

Nou Barris ja té un mural sobre la pel·lícula 'El 47'

Foto: Damián Pissarra

ART URBÀ ● Pintar un mural que representi la pel·lícula guanyadora dels premis Goya no ha de ser fàcil. Precisament aquest va ser l'encàrrec que va rebre l'artista italià resident a Barcelona Morcky en relació amb *El 47*. Aquest grafit suposa un nou reconeixement a la figura de Manolo Vital al districte barceloní de Nou Barris, en concret al barri de Porta.

L'obra es pot veure des del passat 17 de febrer a la segona planta del centre comercial SOM Multiespai, situat a l'avinguda de Rio de Janeiro, i representa les figures del Manolo i la Carme –la seva dona– i el famós autobús.

LA VISITA DE MARCEL BARRENA

A l'acte d'inauguració hi va assistir Marcel Barrena, director de la pel·lícula, els comissaris del projecte, que són de l'equip del Festival Kronos ART Bcn, alguns veïns de Torre Baró i el mateix Morcky. Tal com diu l'artista, el mural manté la línia realista dels seus treballs habituals: "M'agraden els murals que representen aspectes nostàlgics i, en concret, que hi surtin mitjans de transport, perquè evoquen la transició de la vida".

El barri de la Florida de l'Hospitalet. Foto: Arxiu

Una de les millors botigues de vinils del món és en un carreró al costat de la Boqueria

MÚSICA ● L'Oriol Aparicio era comptable i durant molts anys va combinar la feina amb la gestió d'una botiga de discos situada al barri de Sant Antoni de Barcelona. Fa cinc anys, però, quan l'empresa de comptabilitat va tancar, va arrencar més d'un negoci al voltant del vinil i, finalment, ara s'ha convertit en el responsable de Barcelona City Records.

Situada al número 32 del carrer Jerusalem de Ciutat Vella, al costat de la Boqueria, aquesta botiga, que va obrir el 2019, està de celebració, ja que ha entrat a la llista del *Financial Times* sobre els millors establiments del món que venen vinils, al costat d'altres de ciutats com Pa-

rís, Londres, Nova York i Copenhaguen. "No tinc ni idea de com van arribar a nosaltres, suposo que pel boca-orella", diu sorprès Aparicio.

UN NEGOCI DE MELÒMANS

Els protagonistes d'aquest refugi musical són l'Isma Ruiz (conegut com a DJ Isma Sustray), l'Ivan, en Joan (DJ Golf de Guinea) i el mateix Oriol (Much Boogaloo): "Som aficionats a la música i suposo que això ens dona un plus".

Aquests dies, a més, estan habilitant el soterrani del local per fer-hi, en el futur, un espai cultural que acollirà sessions de DJ, presentacions de discos i concerts.

Isma Ruiz i Oriol Aparicio, a la botiga. Foto: Barcelona City Records

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

L'equip cerdanyolenc visitarà l'AE Prat el pròxim diumenge 23 de març a les 12.00 hores, en el partit corresponent a la 27a jornada del grup cinquè de Tercera Federació. El Cerdanyola FC hi arribarà amb la necessitat de guanyar per salvar la categoria.

“No em podia traïr a mi mateixa”

» Judith Moya (CBF Cerdanyola) participa lesionada en el concurs de triples de l'All Star de la Super Copa
» “Em tremolava molt la mà i no flexionava prou el genoll per fer l'impuls”, confessa la vilassarenca

Toni Delgado
CERDANYOLA

Minuts abans que les presentin, gairebé amagades en un raconet de la pista, les participants del concurs de triples de l'All Star 2025 de la Super Copa de Cerdanyola pelen la xerrada. Judith Moya (Barcelona, 2002), jugadora del CBF Cerdanyola, és qui porta la veu cantant del grup. Queralt Ribera (Manresa CBF), Estrella Peñas (SD Espanyol) i Clara Paniagua (CB Balaguer) l'escolten amb atenció i, de vegades, riuen amb les seves ocurrencies. Sobta veure Moya tan relaxada i enèrgica abans d'un examen de punteria i malgrat estar lesionada.

“No podia traïr-me a mi mateixa ni tampoc les nenes del club, que sovint ens venen a animar als partits. Havia de ser-hi i gaudir al màxim d'un premi així”, se sincera després la vilassarenca. Ha competit amb el tendó patellar inflammat, amb una mica de tendinopatia i després d'haver musculat els quàdriceps i els isquiotibials, i de treballar de valent amb la fisioterapeuta Esmeralda Villacañas, l'Esme, a qui n'està “molt agraïda”.

Abans del concurs, Moya ha llençat triples una bona estona, en una altra pista, amb Pau Sarrate (CB Mollerussa) i Eric Balagué (UE Montgat), que serà el campió del concurs global contra Paniagua, campiona femenina. “Volia escalfar una mica el canell i agafar sensacions amb la pilota i el cercol. Però tant en aquell moment com després ha estat complicat, perquè em tremolava molt la mà i, és clar, no flexionava prou el genoll per fer l'impuls. La mecànica de tir era estranya, era més de braç”, analitza. Així i tot, ha sumat sis punts, només un menys que una Estrella Peñas que l'ha superat en el penúltim sospir. Hi havia quatre carros amb cinc pilotes cada un, i l'última pilota de cada carro tenia valor doble —dos punts—.

La canonera del CBF Cerdanyola ha arribat al concurs sense ritme de competició, perquè no ha disputat els últims partits. Els dies previs a la cita ha assajat els tirs de tres com ha pogut. Setmanes abans, la fisioterapeuta li havia dit: “Judith, no val la pena que forçis per jugar. T'has de recuperar bé”. “Hi estic

Judith Moya, del CBF Cerdanyola, durant el concurs de triples de l'All Star 2025 de la Super Copa. Foto: Toni Delgado

d'acord, Esme. Així serà. Tot i que si la gent em vota per participar en el concurs de triples de l'All Star de la Super Copa, no me'l perdré, eh”, va respondre Moya. “Ho teníem present, Judith!”, van intervenir, alhora, l'Esme i Esther Murat, companya d'equip i infermera d'urgències a l'Hospital de Mataró.

“La Judith es mereixia tornar a repetir al concurs de triples perquè és una gran lluitadora. Té molt de mèrit perquè li feia mal el genoll, sobretot quan saltava”,

“La meva mecànica de tir durant el concurs de triples era estranya, era més de braç”, analitza

exposa Murat. Moya és d'aquelles persones que estiren el dia, perquè, a més d'estudiar a distància Psicologia a la UNIR (Universidad Internacional de La Rioja), treballa com a administrativa i entrena un equip de persones amb diversitat funcional a la Fundació Fedamar.

LA TRAJECTÒRIA

La vilassarenca va començar a jugar a bàsquet al CB Vilassar de Mar i va fer la transició de cistella petita a cistella gran al Femení Maresme. Fins a arribar a

Cerdanyola, també ha passat per la Unió Esportiva Mataró, el Bàsquet Safa Claror, l'AB Premià i el CB Granollers.

SENSE POR

“La Moya juga com és. De vegades penses: però què fa la boja aquesta ara? I, després que encistelli, rumies: totes sabíem que faria bàsquet... S'ofereix quan l'equip la necessita. No té mai por d'assumir responsabilitats”, la retrata Murat.

Es van conèixer durant una pretemporada de la Unió Esportiva Mataró, quan l'Esther era jugadora del sènior, i la Judith cadet de primer any. “Hi vaig anar com a tècnica ajudant i vam parlar molt. Teníem moltes coses en comú i, a partir d'aquelles experiències vam anar a veure'ns jugar als partits. És la meva millor amiga”, confessa Murat.

L'estima és mútua perquè, per a Moya, l'Esther també és la seva millor amiga. En aquest cas, al bàsquet. En té també una d'especial de l'època a l'institut. “De l'Esther m'encanta la seva visió de joc i actitud, perquè mai llença la tovallola ni deixa de defensar. Per a mi sempre ha estat una referent i és un regal haver jugat amb ella a l'AB Premià i fer-ho ara al CBF Cerdanyola”, confessa la vilassarenca.

“Em serà impossible explicar-te com em sentia veient la

grada plena i el públic i les nenes del club animant... Rebiem una energia brutal. Et confirmo, però, que l'All Star 2025 ja és un dels millors records de la meua vida”, destaca Murat.

Jordi Mestre, president del CBF Cerdanyola, no pot deixar de somriure mentre observa cada racó d'un Parc Esportiu Municipal Guiera més silenciós, amb l'equip de l'organització recollint i desmuntant. “Estic orgullós de la resposta del públic a l'All Star de la Super Copa, la festa del bàsquet

“La Judith no té mai por d'assumir responsabilitats”, la retrata Esther Murat

català. Hi hem posat cadires suplementàries i s'han omplert, i també en aquella grada mòbil de la pista d'handbol i futbol sala ha passat el mateix. El pavelló era ple. Hi han vingut 1.200 persones!”, celebra Mestre.

S'emociona parlant de la grada mòbil, ocupada en gran part per les jugadores de la base. “Si a Catalunya una nena té dret a escolarització i sanitat pública, ha de poder tenir accés a les activitats extraescolars que fan les seves companyes, no?”, planteja el president.

Per això, fa anys que el CBF Cerdanyola fa possible, juntament amb patrocinadors i col·laboradors, la iniciativa *Totes juguen*. Volen que totes les nenes que així ho vulguin puguin gaudir del bàsquet i que no deixin de fer-ho si les famílies no poden fer-se càrrec de la quota. “El programa tampoc suposa cap sobrecost per a qui abona la quota i, a més, les becaes també venen a les sortides de pretemporada. Al cap de poc temps, veus com les nenes salten i s'abracen amb la resta, i les famílies no hi falten a la grada. Això és integració social i igualtat d'oportunitats”, desenvolupa Mestre.

“L'esport et permet créixer en tots els sentits, compartir, adquirir valors... I, malauradament, s'està transformant en un luxe pel cost de la fitxa, la roba... *Totes juguen* retrata la filosofia d'aquest club, que fa possible que moltes nenes tinguin l'oportunitat de jugar a bàsquet”, intervén Murat.

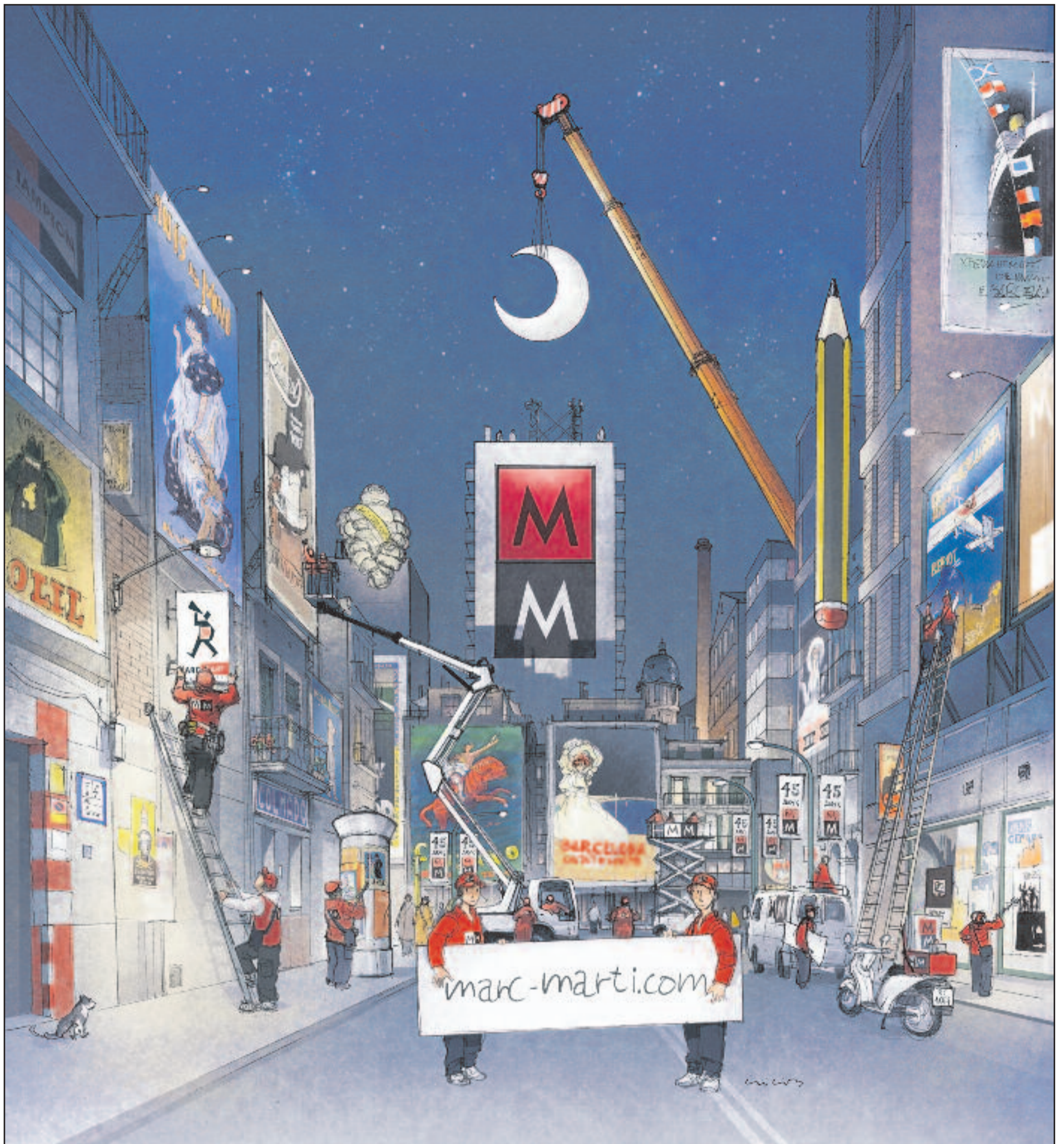
EL PARE MOTIVAT

“Bequem les jugadores perquè puguin viure de ben a prop l'esport, que els regala records, experiències i aprenentatges per a tota la vida”, destaca José Manuel Alcántara, membre de la junta directiva. És el pare de la Lucía, la jugadora número 13 de l'infantil promoció del CBF Cerdanyola.

Té el superpoder de l'omnipresència. “Soc el pare motivat. Avui, a l'All Star, he fet de tot: moure les grades i cadires, estar pendent del mínim detall...”, explica Alcántara, que ja fa més de 12 hores que va arribar al pavelló. I el dia anterior s'hi va passar també molt de temps.

El vincle del José Manuel amb el club va començar “de mica en mica” i, a poc a poc, s'ha acabat implicant cada cop més en l'agenda de l'entitat. “Si cal posar música el dia de la presentació dels equips del club, jo me n'encarrego. Les jugadores havien triat abans les cançons que volien. Hi havia *Potra Salvaje*, d'Isabel Aaiún”, recorda. És inegotable.

“Admiro el CBF Cerdanyola des que era cadet i hi vam jugar en contra, perquè em vaig assabentar que només es dedicava al bàsquet femení. I ara, des de dins i coneixent iniciatives com *Totes juguen*, encara l'admiro més”, tanca, orgullosa, Moya.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Passeig de Gourmets

Passeig de Gourmets

El Passeig de Gràcia de Barcelona es converteix del 13 al 23 de març en el Passeig de Gourmets, el festival gastronòmic d'aquesta avinguda que ofereix una ruta de plats, entrepans d'autor, pastisseria creativa i menús gourmet, entre altres experiències relacionades amb la cuina d'alt estàndard, com sopars amenitzats amb música. En total hi participen fins a 19 establiments del mateix Passeig de Gràcia i dels carrers del voltant, entre ells alguns amb estrelles Michelin. Els preus varien des dels vuit fins als 70 euros en funció de la proposta gastronòmica que es vulgui tastar.

Famosos

El grup Oques Grasses, amb el cantant Josep Montero (Roda de Ter, 1985) al capdavant, ha estat el gran triomfador dels XXVII Premis Enderrock. El grup d'Osona aconseguia endur-se quatre premis: tres per votació popular (millor artista, disc de pop i directe) i un de la crítica: el de millor disc de pop per *Fruit del deliri*. D'aquesta manera, se situava com la banda més guardonada de la nit, després d'un any daurat per a ells, que han fet gira arreu del país amb els seus últims temes. Cal recordar que Oques Grasses és un dels grups actuals de més transcendència dins de l'escena musical catalana i un dels que acumula més fans. Al llarg dels seus 15 anys de trajectòria ha llançat fins a sis àlbums, ha guanyat nombrosos reconeixements i ha portat la seva música més enllà de les fronteres estatals, fins a ciutats com Nova York.

La fitxa

QUI ÉS?

J O S E P M O N T E R O

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant d'Oques Grasses

És un dels grups més reconeguts de l'escena catalana

QUÈ HA FET?

El seu grup ha triomfat als Enderrock

Ha guanyat quatre premis, un d'ells el de millor artista

A LES XARXES...

Felicitations pels guardons

El món de la música elogia la feina del grup

Llibres

La lluita contra el càncer...
Mariano Monzo

La lluita contra el càncer. Tres mil anys d'una història de progressos repassa alguns dels principals períodes històrics en la batalla contra el càncer i detalla quins van ser els principals avenços des de l'Antic Egipte fins ara. L'autor ha dedicat la seva vida a investigar aquesta malaltia i amb aquest llibre vol enviar a la societat un missatge esperançador.

Teatre

Arribaràs i serà de nit
Marc Artigau

Aquesta obra relaciona l'ús de les noves tecnologies amb la gestió del dol. A través d'un fil argumental que posa èmfasi en les relacions humanes, es fa reflexionar l'espectador sobre la petjada digital que deixem, la realitat virtual i els límits d'allò que anomenem humà. Es pot veure a la Sala Atrium de Barcelona fins al pròxim 13 d'abril.

Música

Fosc
TOU

Albert Segura, conegut artísticament com a TOU, llança aquest nou àlbum amb una sonoritat diferent marcada per les guitarres trencades, una veu esquinçadora i la psicodèlia. El treball, de fet, marca un punt d'inflexió en la trajectòria de l'artista, que juntament amb la seva banda presenta vuit cançons, algunes cantades en castellà.

Pelis i sèries

Wolfgang (Extraordinario)
Javier Ruiz Caldera

Wolfgang, un nen de deu anys amb un quocient intel·lectual de 152 i trastorn de l'espectre autista, es veu obligat a viure amb el seu pare, el Carles, a qui no ha vist mai, després de la mort sobtada de la seva mare. El nen no el suporta i, d'amaigat, planeja entrar a l'acadèmia de música Grimald de París per convertir-se en el millor pianista del món.

ESTILS DE VIDA

Els perills de cuinar amb microones

Foto: Freepik

ALIMENTACIÓ

El microones és un electrodomèstic tan normalitzat que el fem servir sense tenir en compte que no sempre és l'estri més adequat. Més enllà de les falses creences sobre els riscos de cuinar amb microones, el fet és que hi ha aliments o plats que no només perden qualitats organolèptiques sinó que, directament, posen en risc la nostra salut si els cuinem d'aquesta manera.

El problema amb el microones és que no sempre els aliments s'escalfen de manera uniforme i a la temperatura necessària. Per exemple, si ens guardem arròs cuinat per a un altre dia, pot ser que durant aquest temps es desenvolupi algun bacteri. En aquest cas no n'hi haurà prou de reescalfar-lo per matar el bacteri, i això podria causar una intoxicació alimentària. És per això que cal ser molt curós en la conservació dels aliments i, en cas de dubte, llançar-los o escalfar-los al foc, tot garantint una temperatura molt alta i uniforme.

A l'hora de cuinar aliments al microones també hem de ser molt meticulosos. Algunes verdures, com les bledes o els espínacs, deixen anar elements tòxics. I si hi cuinem pollastre o carn, poden quedar mig crus i causar-nos problemes seriosos.

Les claus.....

CONSERVACIÓ

Només podem reescalfar els aliments que hàgim conservat adequadament

TEMPERATURA

Els aliments s'han de cuinar a altes temperatures i de manera uniforme

VERDURES

Si les cuinem amb microones, algunes verdures desprenen compostos tòxics

CARNS

La carn o el pollastre poden quedar mig crus si els cuinem amb aquest electrodomèstic

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA
 СІМ ЧАСА ПОРАТИ

www.cruzroja.es   BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***   900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

I   II   III
 Menta   Sencillament   Tindré el meu

* El preu de l'operació de SMS és de 0,03€ i el de l'operació de donació és de 0,02€. El preu total de l'operació és de 0,05€. El preu de l'operació de donació és de 0,02€. El preu total de l'operació és de 0,07€. El preu de l'operació de donació és de 0,02€. El preu total de l'operació és de 0,09€.

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com